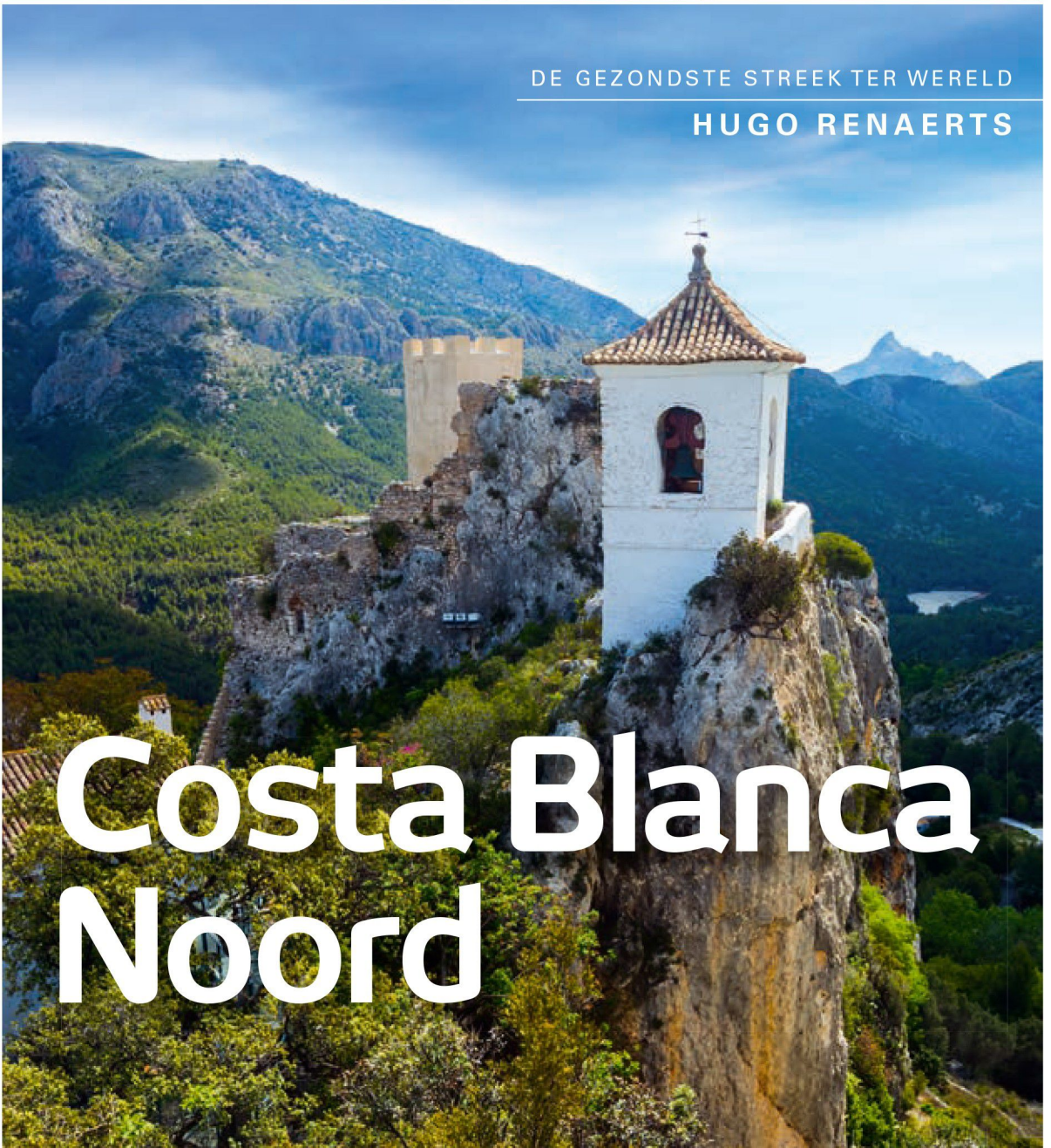

DE GEZONDSTE STREEK TER WERELD

HUGO RENAERTS

Costa Blanca Noord

Voorwoord

Toen we eind jaren '70 van artsen de raad kregen om voor onze gezondheid naar Spanje te verhuizen, en dan liefst tussen Denia en Calpe, waren we daar niet blij mee. We reisden gewoonlijk naar Duitsland, Frankrijk, Italië, Zwitserland, ... maar Spanje? Nee, dank u. Wat wisten we over Spanje in die tijd? Zon, zee en strand, maar we zochten altijd méér.

Dat méér hebben we ondertussen gevonden in Spanje en we hoefden daarvoor echt niet met een loep op pad te gaan. Want Spanje biedt véél meer en de streek waar we terecht kwamen, het gewest – hier *comarca* genoemd – Marina Alta kan iedereen tevreden stellen. Want naast uitgestrekte witte zandstranden of rotsachtige baaitjes biedt deze streek alles wat de kunstliefhebber, de natuurliefhebber en de gastronomische genietser kan bekoren.

De Marina Alta heeft voldoende in petto om de reiziger of vakantieganger te boeien. Met *La Marina* bedoelt men de kuststreek, en in de provincie Alicante vinden we in het uiterste noorden de *Marina Alta* (hoge kuststreek) en aansluitend zuidwaarts de *Marina Baja* (lage kuststreek), nu in het Valenciaans *Marina Baixa*.

De Marina Alta heeft lange zandstranden, al dan niet kunstmatig aangelegd, afgewisseld met abrupte kliffen tussen Denia en Benitachell. De streek heeft vrij hoge bergen en uitgestrekte bergketens, zoals de Montgó, de Sierra de Castell d'Aixa, Carrascal de Parcent en Oltá. Het gebied wordt doorkruist door brede valleien zoals Vall de Laguar, Vall d'Alcalá, Vall d'Ebo, Vall de Pop en Vall de Gallinera. Het gewest telt talrijke charmante oude dorpjes waar de tijd voorlopig nog even is blijven stilstaan. En omdat de Costa Blanca een druk bezocht toeristisch oord is, heeft men hier alles om de naar modern comfort gerichte mens tevreden te stellen.

In dit boek leid ik je rond in de Marina Alta, met een sprong zuidwaarts tot in Guadalest, om de grote verscheidenheid van dit gebied onder de aandacht te brengen en te doen genieten van alles wat de streek te bieden heeft - en dat is niet weinig. Want de eens door minister Manuel Fraga in de zestiger jaren als toeristische promotie bedoelde slogan '*Spain is different*' blijft hier in veel gevallen toch nog geldig. Maar juist dat '*different*' maakt een bezoek aan deze streek zo boeiend.

Hugo Renaerts

GASTRONOMIE

Dat Denia door de UNESCO verklaard werd tot 'Creatieve Stad van de Gastronomie' heeft uiteraard zijn reden. De stad is vooral bekend om zijn *Gamba Roja* (*Aristeus Antennatus*), de rode garnaal, en om zijn zee-egels, twee specialiteiten die men in diverse restaurants op de menukaart vindt. Nu zijn die twee zeespecialiteiten natuurlijk niet alleen in de zee bij Denia te vinden, maar het is in die stad dat men er culinaire hoogstandjes van gemaakt heeft. De bioloog Mariano García Rodríguez heeft een studie gemaakt over de habitat, de voortplanting en exploitatie van de rode gamba, die voorkomt in de golf van Alicante, het kanaal van Ibiza en de golf van Vera. In feite komt de rode garnaal heel zelden voor langs de kust van Denia maar meer nabij de Balearen, op een diepte van 200 tot 1000 meter onder het wateroppervlak, en wordt gevangen met sleepnetten. De vangst begon reeds in de jaren '40 van vorige eeuw en betekent, samen met de *cigala*, een grotere soort, tussen de dertig en vijftig procent van de waarde van de verkoop in de visveiling.

Zee-egels treffen we wel overvloedig aan langs de rotsachtige kusten van de Marina Alta. Het is een lekkernij, net als oesters. Het openmaken van deze lekkernijen lijkt moeilijk en zelfs een beetje gevaarlijk door alle stekels, maar het is eigenlijk best simpel. Men kan ze rauw eten en sommige mensen vinden ze dan het lekkerst, maar je kan ze ook gebruiken in een omelet, soep of met een paar druppels citroen.

Zoals elke kustplaats heeft Denia ook andere specialiteiten met vooral drie soorten inktvissen: *pulpo* (octopus), *calamar* (pijlintvis) en *sepia*. Langs de kust kan men vaak octopussen te drogen zien hangen.

Vele toeristen tonen hun afkeer voor het uiterlijk van deze dieren, vooral dan de octopus, maar het zijn lekkernijen die men beslist een keer moet proberen. En daarnaast ontbreken natuurlijk nooit alle soorten vissen die men hier kan aantreffen, naast ingevoerde vissoorten als zalm, forel, tonijn, etc.

EEN WANDELING DOOR DE STAD

Denia is een gezellige stad die in ieder seizoen bruist van het leven. Het hoge inwonersaantal zorgt op zich al voor veel beweging. Mensen komen van hun werk of gaan er naartoe, nemen hun ontbijt, hun *almuerzo* (elfuurtje), hun middagmaal en hun *merienda* (zesuurtje) in een bar. Spanjaarden maken hun afspraken niet thuis maar in de bar. De vrouwen doen inkopen, brengen de kinderen naar school of halen ze af en blijven dan een hele tijd met elkaar kletsen op straat, in het plantsoen bij de speeltuin of op een terrasje. Verkopers van allerlei loterijen lopen de straten af, gepensioneerden begeven zich naar het bankje in het park om van gedachten te wisselen, verkopers gaan van winkel tot winkel om hun producten aan te prijzen,...

In de vakantieperiodes lijken sommige straten een deinende massa die de golvende zee imiteert. De straat Marqués de Campo met zijn talloze winkels, bars en restaurants en zijn eeuwenoude platanen is vaak het decor voor antiekmarkten, optredens, concerten, straattheater, .. en concurreert daarmee met de nog niet zo lang geleden aangelegde straat La Via.

3 | Jávea, tussen twee kapen

Het grondgebied van Jávea, in het Valenciaans Xàbia, ligt tussen de kaap San Antonio en de kaap La Nao, met daartussen nog de kaap Prim en de kaap San Martín. Het stadje zelf, dat via een grote en moderne haven tot in zee verlengd wordt, ligt tegen de flank van de eerstgenoemde kaap. Jávea – want we zijn voorstander om de Castiliaanse naam te blijven gebruiken – is een rustig stadje met een mooi oud centrum dat vele waardevolle monumenten herbergt.

Verdeeld over het grondgebied, dat voor een groot deel wordt ingenomen door *urbanizaciones*, woonwijken, wonen hier iets meer dan 27.000 mensen (2017), waarvan 53 procent buitenlanders zijn. In de zomermaanden verdubbelt dit aantal door de talrijke toeristen.

De kustlijn van Jávea is voor een groot deel abrupt met steile klippen, onderbroken door kleine baaitjes. In het noorden ligt de kaap van San Antonio. Aan de voet ervan vinden we het stadje en de haven en een paar kilometer zuidelijker het populaire zandstrand Arenal, waartegen een *parador*, een staatshotel, werd gebouwd bovenop Romeinse overblijfselen. De *parador* van Jávea is vrij recent en een modern gebouw aan de oever van de zee en het brede Arenal-strand.

Momenteel vormt het toerisme de belangrijkste bron van inkomsten en steeds meer noorderlingen komen zich hier definitief vestigen.

DE GEZONDSTE STREEK TER WERELD

Toen eind jaren '70 de artsen ons om gezondheidsredenen aanraadden naar Spanje te trekken, meerbepaald in de buurt van Jávea, keken we daar raar van op.

Ondertussen hebben we persoonlijk de heilzame uitwerking van de streek kunnen ondervinden en bevestigen.

Jávea werd in 1981 door de Wereldgezondheidsorganisatie uitgeroepen tot de gezondste plek ter wereld, onder andere omdat het stadje op het uiterste puntje van de meest vooruitstekende kust van Spanje ligt. De oostelijke luchtstroom zorgt voor de aanvoer van duizenden kilometers schone Middellandse zeelucht. Een wetenschappelijke studie in de jaren '90 bevestigde dit ook: Jávea heeft het beste microklimaat ter wereld, samen met Rio de Janeiro.

Feesten

- Aankomst en optocht van de Drie Koningen op 5 januari. Ze komen in de haven aan met de boot en begeven zich eerst naar de kerk om geschenken te geven aan het Kindje Jezus.
- 'Moros y Cristianos' in de tweede week van juni, met een prachtige gala-optocht van de twee groepen en hun respectievelijke afdelingen.
- Patroonsfeesten begin en tweede week van juli ter ere van de Virgen de los Desamparados, met alle feestingrediënten en 'bous a la mar', waarbij jongeren trachten de stiertjes vanaf de kade in het water te lokken.
- Het feest van de Virgen del Carmen, het vissersfeest, op 16 juli, met processie op zee en vuurwerk.
- Oktober Bierfeesten begin oktober.

van gevaar. Het is meer een fort dat werd gebouwd in de achttiende eeuw en volledig werd gerestaureerd. Ernaast zien we nog een *aljibe*, een waterreservoir, en er tegenover een kleine kapel.

We lopen verder onder de '*pergola*' langs het strand van Ampolla, overvol in de zomermaanden, en bereiken de Marjal del Senillar, een kleine vijver die in 2004 tot reservaat voor watervogels werd verklaard. Die watervogels, hoofdzakelijk eenden en waterhoenen, maken er dankbaar gebruik van en vele mensen komen hier brood strooien.

Men kan ook naar El Portet wandelen, iets meer dan een kilometer van de kern vandaan, en dan ziet men beneden de grote jachthaven. El Portet, Valenciaans voor haventje, is een kleine baai aan de voet van de kaap met fijn kiezelstrand, gezellig en knus en met voldoende zaken om dorst en honger tijdig de kop in te drukken.

In Moraira heeft men zijn uiterste best gedaan om de bezoekers regelmatig te verrassen met een of ander beeldhouwwerk. Als we door het dorp lopen, komen we dat dus om de haverklap tegen, soms op de meest onverwachte plekken, maar

